

Lovforslag nr. L 52. Fremsat den 5. november 2003 af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)

Forslag

til

Lov om registrering af ledningsejere

Kapitel 1

Lovens formål

§ 1. Loven har til formål gennem etablering af et landsdækkende ledningsejerregister at reducere antallet af skader på nedgravede ledninger, med henblik på at

- 1) lette entreprenørers og andres undersøgelser forud for gravearbejder i jorden,
- 2) reducere de samlede omkostninger som følge af sådanne skader, og
- 3) bidrage til en forbedret forsyningssikkerhed.

§ 2. Økonomi- og erhvervsministeren fører et register over ejere af ledninger, der er nedgravet i jorden. Registrets formål er at stille oplysninger til rådighed for myndigheder, virksomheder og privatpersoner om hvem, der ejer nedgravede ledninger i jorden og om hvorfra, nærmere information om disse ledninger kan rekvireres.

Kapitel 2

Lovens anvendelsesområde og definitioner

§ 3. Loven gælder for ejere af nedgravede ledninger i jord, jf. dog stk. 2 og 3 samt § 4, såfremt ledningen

- 1) indgår i et kollektivt net, jf. § 5, nr. 1, eller
- 2) helt eller delvist er beliggende i offentlig vejareal eller arealer udlagt til privat fællesvej eller
- 3) indgår i et privat brugerdrevet telenet, jf. § 5, nr. 4, for hvilket nettets ejer har en årlig indkomst fra personer, som ikke er medejere, der overstiger 50.000 kr. om året.

Stk. 2. Som ledninger i henhold til stk. 1 medregnes ikke ledninger beliggende på søterrito-

riet, drænledninger, eller ledninger, som tjener til afvanding af en vej og er en del af et vejanlæg.

Stk. 3. Som ledninger i henhold til stk. 1 medregnes ikke stikledninger, som er ejet af ejendommens ejer.

§ 4. Ledninger ejet af forsvaret og ledninger beliggende på ejendomme, som forsvaret har rådighed over, er ikke omfattet af loven, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med forsvarsministeren fastsætte særlige regler for ledninger ejet af forsvaret og for registrering af ledningsejeroplysninger for ledninger og ejendomme, som Forsvarsministeriet har rådighed over.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren og justitsministeren fastsætte særlige regler for registrering af ledningsejeroplysninger for ledninger og ejendomme, som de pågældende ministerier har rådighed over.

§ 5. I denne lov forstås ved:

- 1) Kollektivt net: Indvindings-, transmissions- og distributionsnet, bestående af ledninger i jord, for hvilke der for nettet som helhed gælder offentligretlige regler.
- 2) Ledning: Kabler og rør i jord, som har til formål at transportere kommunikation, data, signaler eller energi af enhver art samt faste, flydende eller luftformige stoffer af enhver art.
- 3) Stikledning: En ledning, som slutter en forbruger til et kollektivt net.
- 4) Privat brugerdrevet telenet: Et distributionsnet, der tjener til elektronisk overførsel af te-

lekommunikation, data eller radio/TV-signaler til de tilsluttede ejere, uden at der består pligt til at tilslutte andre brugere.

- 5) Interesseområde: Et geografisk afgrænset område, som omfatter den pågældende ledningsejers nedgravede ledninger, fastlagt i en afstand af mindst 1 meter fra ledningen på begge sider af denne.
- 6) Ledningsejer: Den, der ejer en ledning omfattet af nr. 2.

Kapitel 3

Indberetningspligt og pligt til at forespørge i ledningsejerregistret m.v.

§ 6. Enhver ledningsejer, som er omfattet af loven, har pligt til at indberette de i § 7, stk. 1, nævnte oplysninger til ledningsejerregistret.

Stk. 2. En ejer af et kollektivt net skal tillige indberette oplysninger om de tilhørende stikledninger, såfremt disse ejes af nettets ejer.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang andre ledningsejere end de i stk. 1 nævnte kan få adgang til at indberette oplysninger til registret.

§ 7. Der skal til ledningsejerregistret indberettes oplysninger om

- 1) ledningsejerens navn og eventuelt CVR-nummer,
- 2) ledningsejerens postadresse samt eventuel elektronisk postadresse, telefon- og telefaxnummer,
- 3) ledningsejerens interesseområde, jf. § 5, nr. 5, samt
- 4) forsyningsens art.

Stk. 2. Såfremt der sker ændringer i de faktiske forhold eller konstateres fejl i en indberettet oplysning, har den pågældende ledningsejer pligt til inden 14 dage at foretage en ny indberetning, således at registrets oplysninger stedse er korrekte.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indberetningens omfang og form, herunder om, hvorledes ledningsejeren kan kontrollere og attestere eller om nødvendigt berigtige registrets oplysninger. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter i forbindelse med registrets etablering frister for rettidig indberetning af oplysninger for de i § 6, stk. 1 nævnte ledningsejere.

§ 8. Enhver af loven omfattet ledningsejer, som modtager forespørgsel om ledningsoplys-

ninger, skal snarest muligt og senest 14 dage efter, at forespørgslen er modtaget, fremsende de nødvendige ledningsoplysninger til forespørgeren eller indgå aftale med denne om påvisning på stedet.

§ 9. Enhver, der erhvervsmæssigt udfører gravearbejder på et offentligt vejareal eller arealer udlagt til privat fællesvej, skal, inden arbejdet påbegyndes, foretage en forespørgsel i ledningsejerregistret om, hvilke ledningsejere, der ejer ledninger i graveområdet. Gravearbejdet skal tilrettelægges og udføres under hensyntagen til de indhentede oplysninger.

Stk. 2. Virksomheder eller privatpersoner kan foretage den i stk. 1 nævnte forespørgsel i forbindelse med et gravearbejde eller til brug i et hvert andet lovligt øjemed.

Stk. 3. Enhver, der til brug for et gravearbejde forespørger på ledningsejerregistret, jf. stk. 1, skal forud for forespørgslen identificere sig og give oplysninger om gravearbejdet, herunder om den påtænkte geografiske udstrækning og graveperiode. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 4. Enhver, der forespørger på ledningsejerregistret, modtager kvittering for forespørgslen.

Kapitel 4

Administrative regler, gebyrer, sekretariatsbetjening m.v.

§ 10. Økonomi- og erhvervsministeren fører tilsyn med registret og fastsætter de nærmere regler om

- 1) brugen af registret, herunder om vilkårene for adgang til registret,
- 2) registrets ydelser overfor brugerne,
- 3) videregivelsen af registrets oplysninger til andre end de i § 9, stk. 1-2, nævnte brugere samt oplysningernes anvendelse, opbevaring og sletning, og
- 4) de formater, som gælder for de oplysninger, som videregives fra registret.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren er dataansvarlig myndighed.

§ 11. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling for brugernes adgang til registret, herunder til dækning af omkostningerne til registrets administration, drift og vedligeholdelse og tilsyn i forbindelse med loven.

Stk. 2. Gebyret kan maksimalt udgøre 30.000 kr. om året pr. bruger.

Stk. 3. Der skal betales et gebyr på 70 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter stk. 1.

Stk. 4. Beløbene i stk. 2 og 3 er opgjort i 2004-niveau og reguleres hver den 1. januar efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks i en 12-måneders periode sluttende i oktober måned året før det år, som reguleringen vedrører. Regulering foretages første gang den 1. januar 2005. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 1000, mens det beløb, der er nævnt i stk. 3, afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

§ 12. . Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling for ydelser, som brugerne rekvirerer i forbindelse med sekretariatsbistand fra det i § 13 nævnte sekretariat til indberetning af de i § 7, stk. 1, nævnte oplysninger.

§ 13. Der knyttes et sekretariat til ledningsejerregistret med henblik på at varetage den daglige administration m.v.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at det helt eller delvist overlades til en privat virksomhed at fungere som sekretariat for ledningsejerregistret, herunder varetage driftsopgaver. Økonomi- og erhvervsministeren indgår de nødvendige aftaler herom.

Stk. 3. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren sine beføjelser efter denne lov til en styrelse under økonomi- og erhvervsministeren, kan ministeren fastsætte regler om klageadgang, herunder at klagen ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 5

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 14. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der forsæligt eller groft uagtsomt undlader at meddele oplysninger til registret eller afgiver urigtige oplysninger og derved overtræder lovens § 6, jf. § 7, stk. 1-2.

Stk. 2. I forskrifter, der af økonomi- og erhvervsministeren udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for forsælig eller groft uagtsom overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i Straffelovens 5. kapitel.

§ 15. Loven træder i kraft den 1. marts 2004, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Lovens § 6 træder i kraft den 1. marts 2005.

Stk. 3. Lovens § 9 træder i kraft den 1. september 2005.

§ 16. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets baggrund

Lovforslaget har til formål at reducere antallet af skader på nedgravede ledninger som følge af gravearbejder samt at lette administrationen for entreprenører og andre, der skal identificere ledninger i jorden, inden et gravearbejde påbegyndes.

For at opnå dette mål foreslås det, at der oprettes et landsdækkende register med oplysning om, hvem der ejer nedgravede ledninger i jorden, og hvorfra nærmere oplysning om disse ledninger kan hentes.

Når registret er oprettet, vil en entreprenør eller bygherre, som skal forberede et gravearbejde, ved en enkelt forespørgsel i registret kunne få oplyst, hvem der eventuelt har ledninger på gravestedet. Forespørgeren vil desuden få oplyst, hvordan man kontakter de pågældende ledningsejere for at få nærmere information om de enkelte ledninger.

Ledningsejere skal som udgangspunkt kun indbetrette oplysninger til registret i forbindelse med registrerte etablering. Derefter vil enhver entreprenør, som forespørger registret, forud for et gravearbejde kunne rekvirere nærmere oplysninger om hvilke ledningsejere, der kan kontaktes.

Entreprenøren skal derefter tilrettelægge og udføre gravearbejdet under hensyntagen til de indhentede oplysninger.

Der sker hvert år mange skader på ledninger i forbindelse med gravearbejder. Sådanne skader påfører forbrugerne store udgifter og ulemper som følge af pludseligt afbrudte forsyninger, f.eks. når el- eller telekabler graves over. Tilsvarende påfører graveskaderne både ledningsejere og entreprenører betydelige udgifter, dels til retablering af ledningsnettet og terrænet, dels til den efterfølgende udredning af ansvars- og forsikringsforhold, erstatninger m.v.

Der påhviler i dag entreprenører og andre, som graver i jorden en ulovbestemt undersøgelsespligt, dvs. en pligt til at undersøge, om der er ledninger i jorden på gravestedet, forinden der graves i jorden. Sædvan-

ligvis indhenter entreprenøren derfor forud for arbejdet nærmere oplysninger om eventuelle ledninger hos de pågældende ledningsejere.

Igennem de senere år er det dog blevet vanskeligere for en entreprenør at finde frem til hvilke ledningsejere, som måtte have ledninger på gravestedet. Årsagen er bl.a., at antallet af ledninger og ledningsejere har været stærkt stigende de seneste årtier, navnlig indenfor teleområdet. Hertil kommer skiftende ejerforhold til eksisterende ledninger og ledningsnet samt navne- og adresseændringer, som tillige gør det vanskeligt at opfylde undersøgelsespligten.

Op gennem 1980-erne har flere undersøgelser søgt at afdække, om adgang til bedre ledningsejerinformation, dvs. information om, hvilke ledningsejere der har ledninger i et bestemt område, ville kunne give en større gravesikkerhed.

Der har hidtil kun bestået få og spredte ordninger, hvor nogle kommuner som en ekstra service har oplyst om de kendte ledningsejere i kommunen. Den største og bedst udbyggede informationstjeneste har været det internetbaserede "FLIS" (Fælles Lednings-ejer Informations Service) som blev etableret af en række ledningsejere i Århus amt i 1999. Ingen af de hidtidige ordninger har dog givet sikkerhed for, at alle ledningsejere var medtaget.

Den tværoffentlige enhed Den Digitale Taskforce drøftede i 2001 behovet for en landsdækkende registrering af ledningsejere. I analysen påpegede såvel ledningsejere som entreprenørerne, at der var væsentlige samfundsøkonomiske gevinster ved at etablere et egentligt ledningsejerregister, dels som følge af færre udgifter til retablering af skadede ledninger, dels som følge af færre omkostninger ved produktionsstop m.v. Herudover blev der peget på, at et register ville reducere entreprenørernes administrative byrder i forbindelse med informationsøgning forud for et gravearbejde.

På baggrund heraf anbefalede bestyrelsen for Digital Forvaltning, at Økonomi- og Erhvervsministeriet arbejdede videre med problemstillingen og undersøg-

F. t. l. om registrering af ledningsejere

te mulighederne for at etablere et landsdækkende register med registreringspligt for alle ledningsejere.

Økonomi- og erhvervsministeren nedsatte i februar 2002 en arbejdsgruppe under Erhvervs- og Boligstyrelsen. Arbejdsgruppen fik til opgave at belyse de juridiske, økonomiske og tekniske aspekter i sagen, herunder

- den samfundsmæssige nytte ved at etablere et landsdækkende ledningsejerregister,
- de juridiske aspekter ved at gøre det lovpligtigt for ledningsejere at indberette oplysninger til registret og
- de juridiske aspekter ved at gøre det lovpligtigt for bygherrer, entreprenører m.v. at forespørge i registret forud for iværksættelsen af gravearbejder.

Arbejdsgruppen har haft deltagelse af Justitsministeriet, Trafikministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Dansk Byggeri, Fællesudvalget vedrørende ledningssamarbejde (FULS), Telekommunikationsindustrien i Danmark, Banestyrelsen og Den Digitale Taskforce.

Arbejdsgruppen aflagde rapport i marts 2003. I rapporten anbefaler parterne, at der etableres et landsdækkende ledningsejerregister således, at oplysninger om landets ledningsejere fremover bliver samlet ét sted, og således at den, der skal grave, i registret kan finde oplysninger om hvilke ledningsejere, der har ledninger i graveområdet.

Parterne anbefaler ligeledes, at det gøres lovpligtigt for ledningsejere at indberette oplysninger til registret, og at denne pligt modsvares af en pligt for entreprenører m.v. til at forespørge i registret, forinden der graves i jorden.

Rapporten anfører, at graveskaderisikoen ikke kan elimineres helt, men at et ledningsejerregister kan reducere denne betydeligt.

Arbejdsgruppen anslår den samfundsmæssige nytteværdi til at være i størrelsesordenen 100 og 150 mio. kr. om året for ledningsejere og entreprenører som følge af hurtigere søgetider og færre skadeserstatninger. Hertil kommer den nytteværdi, forbrugere opnår i form af forbedret forsyningssikkerhed. Denne nytteværdi indgår ikke i ovennævnte beløb.

Gældende ret

Efter gældende ret påhviler der enhver entreprenør en pligt til at udføre gravearbejder forsvarligt og herunder i fornødent omfang at indhente ledningsoplysninger forud for ethvert gravearbejde, som kan beskadige nedgravede ledninger i jorden. Forsømmer en en-

treprenør dette, og sker der skade på nedgravede ledninger, vil entreprenøren som udgangspunkt ifalde et erstatningsansvar.

Trafikministeriet har i medfør af lov om offentlige veje § 6, stk. 1 og lov om private fællesveje § 24, stk. 3 fastsat et "Standardregulativ for udførelse af ledningsarbejder og andre arbejder i og over veje" af februar 1995. I henhold til dette regulativs § 8, som er udmøntet i hovedparten af landets kommuner, skal en ledningsejer kunne lokalisere sit anlæg i vejen.

Lokaliseringen kan ske i form af enten udlevering af ledningsoplysninger eller påvisning af ledningsføringen på stedet. Det er vejmyndigheden, der fastsætter de nærmere vilkår for gravearbejdet. Vejmyndigheder kan f.eks. stille krav om, at ledninger registreres forsvarligt i forbindelse med udstedelse af gravetilladelser.

Påvisningspligten i vejareal indebærer, at ledningsejeren om nødvendigt skal give oplysninger om ledningens forløb, f. eks. ved markering på vejareal eller det tilgrænsende terræn, og om nødvendigt ved frigravning angive, hvor ledningen ligger.

Såfremt ledningsejeren ikke er i stand til at give sådanne oplysninger om ledningens placering, kan vejmyndigheden kræve, at ledningsejeren lader ledningsanlægget registrere hos en anden ledningsejer, der råder over den fornødne organisation.

Lovforslagets indhold

Lovforslaget består af fire elementer, som tilsammen har til formål at reducere antallet af skader på nedgravede ledninger:

Ad 1) Etablering af et landsdækkende register over ejere af nedgravede ledninger.

Ad 2) Indberetningspligt til registret for de af lovforslaget omfattede ledningsejere.

Ad 3) Forespørgselspligt forud for visse erhvervs-mæssige gravearbejder.

Ad 4) Pligt til at afgive ledningsoplysninger eller indgå aftale om påvisning.

Ad 1. Etablering af et landsdækkende register over ejere af nedgravede ledninger.

Lovforslaget fastlægger bestemmelserne for et nyt, landsdækkende register, som skal indeholde oplysninger om størsteparten af landets ledningsejere, herunder især om de områder som ledningerne er beliggende indenfor, og om hvorfra nærmere oplysninger om ledningsejerne kan indhentes.

Registrets formål er at stille de afgivne oplysninger til rådighed for myndigheder, virksomheder eller pri-

vatpersoner, som har behov herfor forud for et påtænkt gravearbejde.

Registret vil alene indeholde oplysninger om ledningsejernes navn, adresse samt interesseområde, forstået som en bredere afgrænsning af i hvilket område, ledningerne ligger.

Ledningsejerregistret vil ikke indeholde oplysninger om de enkelte ledninger, deres type, opbygning, indretning eller komponenter.

Etableringen af et landsdækkende ledningsejerregister vil gøre det lettere for såvel ledningsejere som entreprenører m.v. at afgive, henholdsvis indhente oplysninger om nedgravede ledninger.

Såvel indberetning som forespørgsler på registret kan ske via internettet.

Forslaget indebærer, at registret føres af økonomi- og erhvervsministeren ud fra de oplysninger, som de pågældende ledningsejere indberetter. Økonomi- og erhvervsministeren vil tillige være dataansvarlig for registret i henhold til lov om behandling af personoplysninger.

Registret vil indeholde visse personhenførbare oplysninger, herunder personnavn og adresse for de ledningsejere og entreprenører m.v., som ikke kan identificere sig ved hjælp af virksomhedens navn og CVR-nummer.

Databehandlingen og videregivelsen af oplysninger fra registret vil ske i overensstemmelse med de regler, som gælder efter lov om behandling af personoplysninger med de begrænsninger, som Markedsføringsloven og den øvrige særlovgivning sætter. Der vil bl.a. være adgangskontrol ved enhver adgang til registrets oplysninger, ligesom der vil blive foretaget logning m.v. af brugen.

Der fastsættes endvidere en arealbegrænsning, som sikrer, at der ikke kan angives forespørgsler på urealistisk store arealer, f.eks. på en hel landsdel el.lign.

De indberetningspligtige oplysninger består af oplysningen om den enkelte ledningsejers navn og identifikation samt kontaktoplysninger i form af adresse, e-post adresse, telefonnummer m.v. Herudover skal ledningsejeren angive det område, som de pågældende ledninger er beliggende i, samt disses type.

Ledningernes beliggenhed foreslås angivet som et geografisk afgrænset område (interesseområde), der kan være mere eller mindre detaljeret, når blot alle ledninger er beliggende indenfor det angivne område. Eksempelvis vil det være muligt for en ledningsejer at foretage en generel afgrænsning af sit forsyningsområde i form af den pågældende by, kommune eller

landsdel, medens en anden ledningsejer kan aftegne en præcis afgrænsning af hver enkelt ledning, idet afgrænsningen dog altid skal afsættes mindst en meter uden om ledningen.

Når en entreprenør forespørger på et bestemt graveområde, kan registersystemet automatisk afgøre, om en bestemt ledningsejers område er berørt eller ej. Viser forespørgslen, at graveområdet berører det område, som en ledningsejer har indberettet, har entreprenøren efter gældende ret pligt til at foretage en konkret henvendelse til ledningsejeren, således at denne kan give detaljerede oplysninger om de eventuelle ledninger, som kan blive berørt af gravearbejdet.

I denne forbindelse vil entreprenøren kunne benytte sig af ledningsejerregistrets oplysninger om kontaktadresse, telefon m.v. for hver af de ledningsejere, som skal kontaktes. Registersystemet vil indeholde funktioner, som tillige kan lette denne proces, f.eks. gennem automatisk dannelse af dokumenter inklusive kortbilag m.m. på papir eller pr. e-post.

Ledningsejeren sikres ifølge lovforslaget fuld indsigt i de indberettede oplysninger, og har til gengæld pligt til at attestere indberetninger eller alternativt at rette eventuelle fejl og indberette nye oplysninger.

Ifølge lovforslaget skal enhver bruger, som forespørger på registret forud for et gravearbejde, identificere sig og give oplysninger om gravearbejdet, herunder om det område, som der agtes gravet i og om graveperioden.

En forespørger kan eksempelvis angive graveområdet ved hjælp af en adresse el.lign., eller mere præcist ved en afgrænsning på et digitalt kort, således at registersystemet er i stand til automatisk at udvælge de ledningsejere, som har indberettet ledninger i det pågældende område.

Det forudsættes, at forespørgsel på registret kan foretages af enhver, som har forbindelse til internettet. Entreprenører og andre, som ikke har adgang hertil, vil kunne bemyndige en tredje part til at gennemføre forespørgslen.

Det foreslås, at staten etablerer registret, hvis drift derefter finansieres igennem brugerbetaling, som opkræves hos entreprenører, anlægsgartnere og andre, der forespørger på registret. Hensigten er, at registrets drift kommer til at hvile i sig selv.

Ud fra et forsigtigt skøn påregnes der en brugerkreds på omkring 1000 entreprenører, anlægsgartnere og andre, der forespørger på registret. Det foreslås i denne forbindelse, at der fastsættes bagatelgrænser, som sikrer, at brugere, der kun lejlighedsvis forespørger på registret, ikke afkræves betaling.

Det foreslås, at registrets daglige drift kan henlægges til et sekretariat, som får til opgave at varetage registrets drift og administrationen, tildeling af adgangsbemyndelser og faktureringsfunktioner.

Økonomi- og erhvervsministeren kan overdrage varetagelsen af sekretariatets funktioner til en privat virksomhed.

Økonomi- og erhvervsministeren fører tilsyn med registret og udstikker retningslinierne for de opgaver, som sekretariatet skal udføre.

Ad 2. Indberetningspligt for de af lovforslaget omfattede ledningsejere.

Registrets oplysninger hviler på, at de berørte ledningsejere indberetter og vedligeholder oplysninger om deres ledninger, således at en entreprenør før et gravearbejde kan identificere og sætte sig i forbindelse med ledningens ejer.

Indberetningspligten gælder for alle ledningsejere der er omfattet af loven. Disse er først og fremmest alle ejere af de kollektive forsyningsnet for telefon, elektricitet, vand, gas, varme, fællesantenne, kabel-tv samt offentlige spildevandsnet. Herudover omfatter loven andre ledningsejere, som har ledninger beliggende i en offentlig vej eller privat fællesvej.

Endelig gælder indberetningspligten også ejere af private brugerdrevne telenet, når disse har en årlig indtægt fra forbrugere, som ikke er medejere, som overstiger 50.000 kr. pr. år.

Ledninger beliggende i søterritoriet, samt drænledninger og afvandingsledninger i veje er ikke omfattet af loven. Det samme gælder stikledninger, som er ejet af ejendommens ejer. Grundejere, som alene ejer sådanne ledninger, er således ikke omfattet af loven og dermed ikke forpligtet til at indberette oplysninger.

Loven pålægger enhver ledningsejer pligt til at indberette oplysning om deres identitet og interesseområde, hvorved forstås et afgrænset område, som omfatter den pågældende ledningsejers nedgravede ledninger, fastlagt i en afstand af mindst 1 meter fra ledningen på begge sider af denne.

Der er ikke hermed tilsigtet en ændring i de almindelige erstatningsretlige regler, som gælder for vurderingen af ledningsejeres eventuelle ansvar.

Da registret hviler på et selvangivelsesprincip, bærer ledningsejerne det fulde ansvar for, at oplysningerne er indberettet korrekt til registret. Dermed kan registret som udgangspunkt ikke påtage sig noget ansvar for ledningsejernes forkerte indberetning, og det påhviler ledningsejerne at berigtige sådanne fejl.

Såfremt ledningsejeren afgiver urigtige oplysninger til registret eller ikke indberetter fyldestgørende oplysninger, kan det formentlig indgå som et blandt flere momenter i domstolens bedømmelse af, om en graveaktør er erstatningsansvarlig.

Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler, således at ledningsejere, der ikke er omfattet af loven, men som ønsker at udnytte de fordele, som registret giver, frivilligt kan indberette oplysninger om deres ledninger.

Ad 3. Forespørgselspligt forud for visse erhvervs-mæssige gravearbejder.

Registrets formål er at reducere antallet af skader på nedgravede ledninger.

Lovforslaget fastsætter derfor en pligt til at forespørge i registret forud for igangsættelsen af et erhvervsmæssigt gravearbejde. Pligten omfatter kun gravearbejder på offentlig vej eller privat fællesvej.

Det bestemmes tillige, at gravearbejdet efterfølgende skal tilrettelægges ud fra de modtagne oplysninger.

Der er ikke med forespørgselspligten tilsigtet en skærpelse af den almindelige erstatningsretlige retspraksis, som gælder for de professionelle entreprenørs udførelse af gravearbejder i jorden.

Bestemmelsen om forespørgselspligt vil dog kunne indgå som ét blandt flere elementer i sagen, som får indvirkning på bedømmelsen af ansvarsspørgsmålet i graveskadesager, såfremt en erhvervsmæssig entreprenør ikke har opfyldt sin forespørgselspligt.

Hverken privatpersoner, som foretager ikke-erhvervsmæssige gravearbejder, eller personer, der foretager gravearbejder på privat grund, er omfattet af forespørgselspligten. Det betyder, at eksempelvis havearbejde eller bygge- og anlægsarbejder på privat grund eller grøftegravning på et landbrugsareal ikke udløser pligt til at forespørge i registret. Da forespørgsel imidlertid også for sådanne personer kan være nyttig i en række situationer, giver lovforslaget derfor enhver privatperson eller virksomhed ret til at forespørge i registret.

Ad 4. Pligt til at afgive ledningsoplysninger eller indgå aftale om påvisning.

Uafhængigt af indberetningspligten til registret foreslås det, at ledningsejere får pligt til at fremsende de nødvendige ledningsoplysninger, i anden række en pligt til at indgå aftale om påvisning af ledningens forløb på stedet, uanset om ledningen ligger i vejareal eller på privat grund.

Påvisningspligten indebærer, at ledningsejeren skal give oplysninger om ledningens forløb, f.eks. ved markering på vejareal eller det tilgrænsende terræn og om nødvendigt ved frigravning.

Med lovforslaget bliver påvisningspligten udstrakt til også at gælde de af loven omfattede ledningsejere, der ligger som gæst på privat grund, hvor den i dag kun gælder for ledninger i vej, idet pligten til at kunne lokalisere sin ledning i vejen nærmere fremgår af § 8 i Trafikministeriets "Standardregulativ for udførelse af ledningsarbejder og andre arbejder i og over veje" af februar 1995.

Dermed får et forsyningsselskab, som har ledninger liggende på en privat grundejers ejendom, pligt til at påvise ledningen, såfremt der skal foretages gravearbejder på ejendommen. Private grundejere vil derimod ikke have påvisningspligt med hensyn til private ledninger på deres private ejendom, da de ikke er omfattet af lovforslaget.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Med forslag til lov om registrering af ledningsejere etableres et landsdækkende ledningsejerregister, der har til formål dels at minimere entreprenørernes byrder i forbindelse med søgning efter oplysninger om ledningernes placering i jorden, dels at reducere samfundets udgifter til reparation og driftstab i forbindelse med graveskader og dels at bidrage til forbedret grave- og forsyningssikkerhed.

Den samfundsøkonomiske gevinst skønnes at være på mellem 100 og 150 mio. kr. om året.

Udvikling og etablering af registeret ventes at medføre statslige merudgifter på 5,7 mio. kr., der dækkes af bevillingen på Finansloven for 2003. Eventuelle etableringsudgifter, der går udover 5,7 mio. kr., dækkes af gebyrerne.

Den løbende drift og udvikling af registret og det tilhørende sekretariat samt de overordnede styrings- og tilsynsopgaver skønnes at koste i størrelsesordenen 3,5 mio. kr. årligt. Til finansiering af disse udgifter opkræves et arealbestemt gebyr hos graveaktører, der erhvervsmæssigt udfører gravearbejder og forespørger på registret. De nøjagtige udgifter i forbindelse med den løbende drift af registret kendes først, når der er gennemført en udbudsrunde. Det arealbestemte gebyr vil herefter blive fastsat, så der over en løbende 4-årig periode er balance mellem udgifter og indtægter.

De statslige merudgifter til de overordnede styrings- og tilsynsopgaver m.v. i forbindelse med ordningen, dækkes fra og med 2005 af gebyret og henfö-

res til Erhvervs- og Boligstyrelsens driftsbevilling, således at ordningens administration er udgiftsneutral for staten.

Offentlige graveaktører, der erhvervsmæssigt udfører gravearbejder og forespørger på registret, skal betale det arealbestemte gebyr.

Forslaget vurderes på kort sigt at medføre meget begrænsede administrative merudgifter for de offentlige ledningsejere, som skal indberette ledningsejeroplysninger til registret. Omvendt vurderes registret at medføre en besparelse for offentlige graveaktører som følge af mindre tidsforbrug i forbindelse med indhentning af ledningsejeroplysninger.

Der forventes reducerede offentlige udgifter til reparation og driftstab i forbindelse med graveskader.

De kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Den skønnede samfundsøkonomiske gevinst på mellem 100 og 150 mio. kr. om året vil hovedsageligt komme erhvervslivet til gode, idet teleselskaber, forsyningsselskaber samt private entreprenører vil have væsentlige besparelser som følge af mindre tidsforbrug på indhentning af ledningsejeroplysninger og reducerede udgifter til reparation og driftstab, herunder reducerede forsikringsudgifter i forbindelse med graveskader.

Entreprenører og andre, der erhvervsmæssigt udfører gravearbejder og forespørger på registret, skal betale et arealbestemt gebyr til dækning af den løbende drift og udvikling af registret og det tilhørende sekretariat samt de overordnede styrings- og tilsynsopgaver i størrelsesordenen 3,5 mio. kr. årligt.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selvstyrecenter for Kvalitet i Erhvervs Regulering.

Der er foretaget en undersøgelse blandt 284 virksomheder, 103 ledningsejere og 181 entreprenører med henblik på en vurdering af de administrative konsekvenser for erhvervslivet. Blandt disse vurderede 135 virksomheder, at de var omfattet af lovforslaget, heraf 116 at de ville blive administrativt berørt.

Samlet set bliver forslaget positivt modtaget blandt ledningsejere og entreprenører. Undersøgelsen viste, at 94 pct. af de omfattede entreprenører samt 88 pct. af ledningsejerne var positive over for lovforslaget. Flertallet af de omfattede entreprenører og ledningsejere vurderede, at registret vil medføre færre skader på nedgravede ledninger, ligesom over halvdelen af

de omfattede entreprenører vurderede, at registret vil reducere omkostningerne ved gravearbejde.

Af de ledningsejere, som vurderede, at de var omfattet af lovforslaget, forventede den overvejende del at få begrænset meradministration i registrets etableringsfase og i den løbende opdatering af registrets oplysninger. Samtidig forventede ledningsejerne, at forslaget vil give store løbende administrative lettelser som følge af færre unødige forespørgsler på ledningsoplysninger.

Undersøgelsen viste desuden, at entreprenørerne vurderede at de løbende skal bruge flere administrative ressourcer på at anvende registret, fordi det er en ny administrativ opgave for disse virksomheder, men at dette tidsforbrug samtidig skaber løbende administrative lettelser, fordi det reducerer entreprenørernes arbejde med at indhente de relevante oplysninger inden gravearbejdet påbegyndes.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes at betyde færre overgravninger af ledninger, hvilket vil medføre, at der vil være positive miljømæssige konsekvenser forbundet med etableringen af et ledningsejerregister.

Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Høring

Følgende organisationer m.v. er blevet hørt over lovforslaget:

Præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, Affaldsteknisk Samarbejde, Amtrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Byggesocietetet, Bygherreforeningen i Danmark, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Industri, Danske Anlægsgartnere, Danske Fjernvarmeværkers Forening, Danmarks Naturfrednings Forening, Dansk Olie & Naturgas A/S, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Dansk Vejforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Landinspektørforening, Det Danske Advokatsamfund, DSB, Ejendomsforeningen i Danmark, Elfor, Elsam, EnergiE2, Familielandbruget, Forenede Danske Antenneanlæg, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Vandværker i Danmark, Foreningen for Energi & Miljø, Frederiksberg Kommune, Fællessekretariatet for Hovedstadsregionens Naturgas I/S og Naturgas Midt-Nord I/S, Fællesudvalget for Ledningssamarbejde (FULS), Geoforum Danmark, Grundejernes Landsorganisation, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (Spildevandskomitéen), Kommunalteknisk Chefforening, Kommunernes Landsforening, Københavns Energi, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, Landsforeningen for Erhvervsinteresser, Miljøteknisk Brancheforening, Mærsk Olie og Gas A/S, Naturgas Fyn I/S, NESA A/S, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Organisationen for Vedvarende Energi, Parcelhusejernes Landsforening, Renosam, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, Specialarbejderforbundet i Danmark, TDC A/S, og Telekommunikationsindustrien i Danmark.

Samlet vurdering af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Mindreudgift for offentlige ledningsejere samt offentlige graveaktører som følge af færre graveskader.	Statslig udgift på 5,7 mio. kr. til etablering og udvikling af registret, finansieret på FL 2003. Begrænset merudgift for offentlige graveaktører i forbindelse med betaling af gebyr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Administrativ lettelse for offentlige graveaktører ved indhentning af ledningsejeroplysninger.	Meget begrænset meradministration for offentlige ledningsejere på kort sigt til indberetning af ledningsejeroplysninger til registret.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Samlet set mindreudgifter på mellem 100-150 mio. kr. om året for teleselskaber, forsyningsselskaber samt private entreprenører som følge af færre graveskader.	Begrænset merudgift for private entreprenører i forbindelse med betaling af gebyr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Administrativ lettelse for teleselskaber og forsyningsselskaber som følge af færre unødige forespørgsler på ledningsoplysninger. Administrative lettelse for private entreprenører som følge af færre unødige forespørgsler hos mulige ledningsejere.	Meget begrænset meradministration på kort sigt til indberetning af ledningsejeroplysninger til registret samt små løbende administrative byrder i forbindelse med indtastning af ændringer mm. i registret for teleselskaber og forsyningsselskaber. Meradministration for private entreprenører ved indhentning af ledningsejeroplysninger.
Miljømæssige konsekvenser	Registret vil medvirke til færre skader på miljøet.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til kapitel 1**Til § 1*

Lovens overordnede formål er at reducere antallet af skader på ledninger som følge af gravearbejder i jorden.

Hensigten hermed er dels at gøre det lettere og billigere for entreprenører og andre at undersøge, om der er ledninger i jorden, og hvem der ejer disse, forinden der iværksættes et gravearbejde. Pligten til at foretage en sådan undersøgelse følger af dansk rets almindelige erstatningsretlige regler.

Loven har endvidere til formål at reducere de betydelige udgifter, som ledningsejere og entreprenører i

dag har til retablering af ledningsnettet og terrænet efter en skade og til den efterfølgende udredning af ansvars- og forsikringsforhold, erstatninger m.v.

Loven har endelig til formål at bidrage til en bedre forsyningssikkerhed for forbrugerne, der ved en ledningsskade påføres store udgifter og ulemper som følge af pludseligt afbrudte forsyninger.

De nævnte formål opnås ifølge lovforslaget ved at etablere et landsdækkende ledningsejerregister, som skal indeholde oplysning om, hvem der ejer nedgravede ledninger i jorden, og om hvorfra nærmere information om disse kan rekvireres.

Til § 2

Økonomi- og erhvervsministeren fører et register over ejere af nedgravede ledninger.

Registret skal bl.a. indeholde oplysninger om, hvilke områder den pågældende ledningsejers ledninger ligger i, og om hvorfra nærmere oplysninger kan indhentes, dvs. hvordan man kontakter en bestemt ledningsejer, såfremt man har brug for nærmere information.

Registrets formål er at stille oplysningerne til rådighed for myndigheder, virksomheder og privatpersoner, som har behov herfor forud for et påtænkt gravearbejde. Ved en forespørgsel i registret angiver forespørgeren bl.a. det påtænkte graveområde.

Som svar på forespørgslen vil registret meddele, hvilke ledningsejere, der har indberettet, at de har ledninger indenfor det pågældende graveområde, og som dermed skal kontaktes, forinden gravearbejdet påbegyndes. Det påregnes, at forespørgsler såvel som indberetninger til registret kan ske via internettet.

Til kapitel 2

Til § 3

§ 3 fastlægger lovens anvendelsesområde og opregner de ledningsejere, som loven gælder for.

Stk. 1 indeholder en positiv afgrænsning af de omfattede ledningsejere, idet det bestemmes, at loven gælder for ejere af nedgravede ledninger i jord, såfremt de pågældende ledninger falder inden for en af de kategorier der nævnes i nr. 1 – 3. Begrebet ledning er defineret i § 5, nr. 2.

Efter nr. 1 omfatter loven ejere af ledninger, som indgår i et kollektivt net. Såfremt der for nettet som helhed gælder offentligretlige regler, anses ledningsejeren for en kollektiv netejer.

Det gælder f.eks. Banestyrelsen, der udlejer dele af sit telekommunikationsnet.

Efter nr. 2 medtages endvidere ejere af ledninger, hvor ledningen helt eller delvist er beliggende i offentligt vejareal eller areal udlagt til privat fællesvej og uanset type eller ejerforhold, når blot en del af ledningen er beliggende i et vejareal.

Bestemmelsen omfatter tillige kommunale, amtslige eller statslige ledningsejere, som har ledninger, der fører strøm til gade- og vejbelysning, trafikstyringsanlæg, P-anlæg m.v.

Hensigten er at sikre, at registrets oplysninger er komplette for vejarealerne, bl.a. fordi den overvejende del af de gravearbejder, som i dag giver ledningsskader, sker på offentlig vej eller på privat fællesvej.

Det følger heraf, at ledninger, som alene ligger på privat grund ikke medregnes, og at ledningens ejer så-

ledes ikke er omfattet af loven. Det samme gælder ejere af ledninger i stier og interne veje, dvs. veje, torve, pladser, stier o. lign., som ligger på privat ejendom, og som ikke er omfattet af lov om offentlige veje eller lov om private fællesveje.

Omfattet af loven er endelig efter nr. 3 ejere af private telenet, som nærmere er defineret i § 5, nr. 4. Et privat telenet defineres som et distributionsnet, der tjener til elektronisk overførsel af telekommunikation, men uden at der består en pligt til at tilslutte bestemte forbrugere.

Sådanne net kan eksempelvis forsyne en større bebyggelse med tv-, telefoni- eller internetsignaler.

For at undtage lokale brugerdrevne telenet, som kun har få tilsluttede, eksterne forbrugere, medtages alene de brugerdrevne telenet, med en årlig indkomst fra personer, som ikke er medejere, på over 50.000 kr. om året.

I stk. 2 undtages to kategorier af ledninger, som ikke skal medregnes, uanset om de evt. opfylder en af betingelserne i stk. 1.

Først og fremmest undtages alle ledninger på søterritoret, idet der ikke vurderes at være behov for registrering af disse ledningsejere. For ledninger, som delvist er beliggende på søterritoret (f.eks. elkabler, teleledninger eller spildevandsledninger), vil undtagelsen medføre, at ejeren kun har indberetningspligt for den del af ledningen, som ligger på land.

Dernæst undtages alle drænledninger samt ledninger, som tjener til afvanding af en vej og er en del af vejanlægget. I almindelighed anses drænledninger, ligesom afvandinggrøfter m.v., som en del af vandløbssystemet, hvorfor disse ledninger ikke er omfattet.

Undtagelsen betyder således, at grundejere, eksempelvis jordbrugere, som ejer dyrkningsarealer el. lign., som er afvandet ved hjælp af drænledninger, ikke er omfattet af loven, medmindre den pågældende ejer andre typer af ledninger, som falder indenfor stk. 1.

I stk. 3 undtages endvidere stikledninger, som er ejet af ejendommens ejer. Omvendt er de af forsyningselskaber ejede stikledninger beliggende i offentlig vej eller privat fællesvej omfattet af loven i medfør af stk. 1, nr. 2.

Med undtagelsen sikres det, at grundejere, som alene ejer ejendommens stikledninger, ikke er omfattet af loven og dermed ikke pålægges indberetningspligt for deres ledninger. Ejers stikledningen derimod af forsyningselskabet, vil forsyningselskabet tillige have indberetningspligt for stikledningerne.

Til § 4

I stk. 1 bestemmes det, at ledninger på ejendomme, som Forsvarsministeriet har rådighed over, og ledninger beliggende på forsvarets arealer, ikke er omfattet af loven. Bestemmelsen betyder dels, at ingen ledningsejer skal indberette oplysninger til lednings-ejerregistret om de ledninger, der er beliggende på forsvarets arealer, dels at forsvaret ikke skal indberette oplysninger om deres ledninger, uanset hvilke arealer de er beliggende på.

En entreprenør, som skal udføre et gravearbejde på et areal, som er ejet af forsvaret, skal således indhente ledningsoplysninger direkte hos forsvaret selv.

Formålet med bestemmelsen er at undtage oplysninger om ledninger m.v., hvortil der kan knytte sig offentlige beskyttelsesinteresser.

I stk. 2 bestemmes det, at økonomi- og erhvervsministeren efter forhandling med forsvarsministeren kan fastsætte særlige regler for registrering af lednings-ejeroplysninger for ledninger ejet af forsvaret og for ledninger og ejendomme, som Forsvarsministeriet har rådighed over.

De ejendomme, som forsvaret har rådighed over, omfatter dels ejendomme, som er ejet af forsvaret og dels ejendomme, som er lejet af forsvaret. Bestemmelsen giver mulighed for, på trods af hovedreglen i stk. 1, at fastsætte regler, som sikrer en hensigtsmæssig registrering af ledningsoplysninger, når ledningerne ikke er underlagt særlige beskyttelsesinteresser.

I stk. 3 åbnes der mulighed for, at økonomi- og erhvervsministeren, efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren samt justitsministeren, kan fastsætte særlige regler for, ledningsejeroplysninger skal registreres for ledninger og ejendomme, som disse ministerier har rådighed over. Hensigten hermed er ligesom for stk. 1 og 2 at kunne undtage oplysninger om ledninger m.v., hvortil der kan knytte sig offentlige beskyttelsesinteresser.

Til § 5

Definitionerne i § 5 har især betydning for afgrænsningen af lovens anvendelsesområde i § 3 og dermed for hvem, der har indberetningspligt efter lovens § 6.

Kollektivt net (nr. 1): Definitionen omfatter først og fremmest de kollektive forsyningsnet for telefon, elektricitet, vand, gas, varme, fællesantenne, kabel-tv samt for afledning af spildevand m.m. Såvel transmissions- som distributionsledninger er omfattet.

For kollektive net er det karakteristisk, at der findes offentligretlige regler, som regulerer planlægning, anlæg og drift.

Derudover henregnes indvindingsledninger til det samlede kollektive net, hvis de f.eks. fører fra en indvinding til et værk og videre til forbrugerne.

Ledning (nr. 2): Definitionen er udformet således, at den omfatter ledninger, som har til formål at transportere signaler, energi o. lign., herunder såvel elektriske ledninger og kabler, lyslederkabler samt alle typer af rør, der leder eller afleder faste, flydende eller luftformige stoffer af enhver art.

Stikledninger (nr. 3): En stikledning defineres som den ledning, der slutter en forbruger til et kollektivt net. Mange stikledninger (f.eks. for telefon, el, gas, vand osv.) er tilsluttet det kollektive ledningsnet i et tilslutningspunkt, som er beliggende ude i vejarealet. Stikledningen omfatter også i dette tilfælde hele strækningen fra tilslutningspunktet til den eller de bygninger eller anlæg, som forsyningen vedrører. En stikledning kan i visse tilfælde forsyne mere end en enkelt ejendom.

Privat brugerdrevet telenet (nr. 4): Definitionen omfatter privatejede distributionsnet for elektronisk overførsel af telekommunikation til de tilsluttede ejere og andre forbrugere. Som eksempler kan nævnes ledningsnet, som etableres på privat initiativ, og som forsyner en bebyggelse, virksomhed eller lignende med tv-, telefoni- eller internetsignaler.

Det er karakteristisk for private brugerdrevne telenet, at de i modsætning til kollektive net ikke er offentligretligt reguleret, eksempelvis således at der ikke består en pligt til at tilslutte og forsyne andre brugere.

Private brugerdrevne telenet etableres som regel på private ejendomme, men kan tillige berøre offentlige vejarealer, ligesom der kan ske tilslutning af en eller flere naboejendomme.

Interesseområde (nr. 5): Formålet med definitionen er at fastlægge kravet til en ledningsejers indberetning af det geografiske område, som ledningerne er beliggende i. Definitionen angiver, at den geografiske afgrænsning skal omfatte de pågældende ledninger.

Det fremgår endvidere, at afgrænsningen skal fastlægges, så afstanden til enhver af de omfattede ledninger mindst er én meter på hver side af ledningen. Hensigten hermed er at sikre en mindsteafstand omkring hver ledning, så ejeren bliver vist i forbindelse med brugernes forespørgsler på registret.

Definitionen har til hensigt at give ledningsejerne et betydeligt spillerum ved indberetningen.

Ledningsejere, som har digitale registreringer af deres ledninger, vil rent maskinelt kunne foretage en meget præcis indberetning til registret med en afstand, som ledningsejeren vælger. Andre ledningsejere kan

angive området mere summarisk f.eks. i form af det samlede forsyningsområde så som bydel, kommune, amt, landsdel eller hele landet.

For vejmyndigheder gælder, at interesseområdet kan dække hele vejarealet, idet der kan ligge flere af hinanden uafhængige ledninger i vejarealet.

Da interesseområdets afgrænsning i registret er afgørende for, hvilke forespørgsler ledningsejeren modtager fra entreprenører m.v., vil ledningsejeren have en naturlig interesse i ikke at angive interesseområdet større end højest nødvendigt.

Ledningsejer (nr. 6): Er den, der ejer ledningen, jf. nr. 2. Ejeren er typisk den, der har ladet ledningen anlægge og vil normalt også være den, der har ansvaret for at drive og vedligeholde ledningen. Brugere af ledningen er dermed ikke omfattet af loven og har ingen indberetningspligt.

Til kapitel 3

Til § 6

Det foreslås i § 6, at enhver ledningsejer, som er omfattet af § 3, stk. 1, har indberetningspligt. Hensigten med indberetningspligten er at opnå den fuldstændighed i registrets oplysninger, som er en forudsætning for, at det kan opfylde sit formål.

Indberetningspligten er anbefalet af den nedsatte arbejdsgruppe vedrørende landsdækkende lednings-ejerregistrering.

Indberetningspligten er begrundet i, at registrets oplysninger skal være fuldstændige, for at entreprenørerne kan have den fulde nytteværdi af registret, og er forudsætningen for, at der tilsvarende kan pålægges entreprenører pligt til at forespørge i registret.

Udgiften til indberetningen skal afholdes af ledningsejeren.

Efter stk. 2 skal ejere af kollektive net, jf. § 3 stk. 1, nr. 1, medtage oplysninger om de stikledninger, som hører til nettet, såfremt disse er ejet af nettets ejer. Hensigten hermed er at udnytte de oplysninger, som forsyningselskaberne allerede har om sådanne stikledninger, og gøre ledningsejerregistrets oplysninger så fuldstændige som muligt.

Såfremt en stikledning er ejet af ejendommens ejer, skal denne derimod ikke indberettes, jf. § 3, stk. 3.

Det foreslås i stk. 3, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at andre ledningsejere end de, der er omfattet af loven, frivilligt kan indberette oplysninger til registret. Bestemmelsen betyder eksempelvis, at ledningsejeren kan indberette oplysninger om ledningsanlæg på privat grund, eksempelvis

på større virksomheder eller institutioner, som ikke er omfattet af § 3.

En sådan frivillig indberetning vil kunne medføre administrative lettelser og større sikkerhed for de pågældende ejere, fordi de vil kunne henvise entreprenører til at forespørge på registret, før et gravearbejde påbegyndes.

Til § 7

Det fastsættes i stk. 1, hvilke oplysninger en ledningsejer skal indberette til registret. Økonomi- og erhvervsministeren kan ifølge stk. 2 fastsætte nærmere regler for indberetningen såvel som efterfølgende opdateringer eller rettelser, der kan ske digitalt via internettet.

Efter nr. 1 skal indberetningen omfatte ledningsejers navn og eventuelt CVR-nummer. Da registrets nytteværdi bygger på, at oplysningerne er pålidelige og troværdige, er det nødvendigt, at hver enkelt ledningsejer er entydigt identificeret, uanset om denne er virksomhed eller privatperson, og at enhver indberetning og senere opdatering præcist kan knyttes til den rigtige ledningsejer.

Det vil derfor være nødvendigt, at registret opbevarer og behandler ledningsejers navn såvel som CVR-nummer. Langt hovedparten af ledningsejerne er forsynet med et CVR-nummer. I de tilfælde, hvor en ledningsejer er en privatperson eller en anden juridisk person, som ikke har CVR-nummer, vil det være nødvendigt at anvende navn og adresse som identifikation.

Navne, adresser eller andre identifikationer må ikke anvendes til markedsføring, medmindre markedsførings- og persondatalovens regler er overholdt.

Efter nr. 2 skal postadresse, e-postadresse, telefon- og faxnummer indberettes. Der er først og fremmest tale om kontaktoplysninger, som skal anvendes, når en entreprenør o. lign. efter en forespørgsel i registret skal kontakte den pågældende ledningsejer med henblik på at skaffe mere detaljerede oplysninger om ledningens beliggenhed o. lign. Af samme årsag kan det for ledningsejere, som opererer i flere distrikter, være relevant at angive mere end en kontaktadresse, således at en forespørgsel kan kanaliseres til det nærmeste distriktskontor.

Herudover vil adresseoplysningerne tjene administrative formål i forbindelse med registrets drift.

Da der består en fare for, at offentligt tilgængelige e-postadresser bliver overdyngede med tilfældige reklamehenvendelser, vil der ikke være åben adgang til direkte at slå op på e-post adresserne i registret. Denne

adgang kan kun opnås i forbindelse med indtegnning af et graveområde i registret.

Efter nr. 3 skal ledningsejerens interesseområde, som udgør en kerneinformation i registret, indberettes. Kravene til interesseområdets afgrænsning er nærmere beskrevet i bemærkningerne til § 5 nr. 5.

Indberetningen forudsættes at kunne ske rent digitalt efter specifikationer baseret på gældende IT-standarder, ved en indberetning, hvor området indtegnes eller angives på et kort el. lign. på internettet, eller ved indsendelse af tegnings- eller kortmateriale m.v.

Efter nr. 4 skal ledningsejeren angive forsyningens art. Der forudsættes her at være tale om relativt generelle oplysninger, som har til formål at give en entreprenør et generelt billede af ledningernes art.

Omfanget af de oplysninger, der efter stk. 1 skal indberettes, er søgt holdt på et minimum bl.a. for at gøre denne opdateringsopgave lettest mulig.

Til gengæld er der store krav til, at oplysningerne er korrekte. Korrekt og ajourført kontaktadresse (herunder e-post adresse m.v.) er afgørende for, at en entreprenør kan rette henvendelse til ledningsejeren forud for et gravearbejde.

Stk. 2 fastlægger ledningsejerens pligt til at opdatere registrets oplysninger, såfremt ændringer i de faktiske forhold gør dette nødvendigt, eller såfremt der konstateres andre fejl eller mangler. Opdateringen skal efter bestemmelsens ordlyd ske inden 14 dage efter, at fejlen eller manglen i indberetningen er konstateret.

Såfremt der sker ændringer i interesseområdet, eksempelvis som følge af nyanlæg af ledninger, er det ligeledes essentielt, at disse ændringer indberettes hurtigt.

En forsinket eller manglende opdatering på blot et par dage vil kunne medføre, at en ledningsejer ikke bliver spurgt forud for arbejdets igangsætning, hvilket kan resultere i en bekostelig og alvorlig skade på en ledning.

Stk. 3 giver økonomi- og erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om indberetningens omfang og form. Formålet hermed er at sikre, at der fastsættes tydelige og ensartede regler for, hvordan de berørte ledningsejere mest rationelt kan indberette og efterfølgende opdatere oplysningerne i registret.

Det vil være nødvendigt at fastsætte regler om, hvilke IT-standarder, der skal anvendes ved en digital indberetning.

Af reglerne skal det bl.a. fremgå, at en ledningsejer skal verificere sig selv hver eneste gang de indberetter eller opdaterer oplysninger til registret, enten ved hjælp af digital signatur, f.eks. i form af OCES-certifikat, eller pinkode, således at det altid kan fastslås, hvem der står bag indberetningen.

Registret hviler på en ordning, hvor ledningsejerne indberetter efter et selvangivelsesprincip, således at ledningsejerne bærer det fulde ansvar for, at oplysningerne er indberettet korrekt, og at de efterfølgende er kontrolleret og attesteret.

Registret kan som udgangspunkt ikke påtage sig noget ansvar for indberetningernes rigtighed, og det påhviler den pågældende ledningsejer at berigtige eventuelle fejl.

Udgangspunktet er, at indberetningen til systemet kan foretages af enhver ledningsejer, som råder over en adgang til internettet, idet systemet stiller alle indberetningsfaciliteter til rådighed, herunder også indberetningen af oplysninger om interesseområde, som kan angives direkte på et digitalt kort.

Såfremt en ledningsejer ikke selv råder over en internetadgang, vil denne enten kunne få opgaven udført af en privat virksomhed, eller, mod betaling, få bistand til indberetningen fra sekretariatet.

Der vil i så fald være tale om en engangsudgift, som kun skal afholdes i forbindelse med indberetningen, medmindre der sker ændringer i de faktiske forhold.

Ledningsejerne kan bede sekretariatet om at indtegne et interesseområde ud fra et almindeligt kort eller anden anvisning, eksempelvis efter adresse eller anmode om, at sekretariatet konverterer data fra et digitalt kort til et standardiseret format.

Sekretariatet vil til sidst indlægge oplysningerne i registret, men godkendelsen af interesseområdet påhviler ledningsejeren.

Denne godkendelse vil ske ved, at sekretariatet tilsender ledningsejeren det udskrevne kortmateriale til godkendelse, hvorefter ledningsejeren med sin underskrift attesterer, at indberetningen er korrekt. Sekretariatet vil først indlægge oplysningen, når godkendelsen er modtaget.

Såfremt indberetningen foretages af andre, skal oplysningerne indsendes af den, der på vegne af ledningsejeren har påtaget sig indberetningen.

Ministerens kan ligeledes fastsætte regler, som sikrer, at en ledningsejer altid kan kontrollere og berigtige de oplysninger, som ledningsejeren har indberettet.

Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter efter stk. 3, 2. punktum fristen for den seneste rettidige ind-

beretning af oplysninger i forbindelse med registrets etablering. Da indberetningen er en relativt stor engangsopgave for registret, er det nødvendigt, at ministeren kan fastsætte frister for den seneste rettidige 1. gangs indberetning af de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Til § 8

Det er hensigten med reglen i § 8 at sikre, at enhver af loven omfattet ledningsejer reagerer på den forespørgsel, som entreprenøren fremsender.

Registret vil understøtte en elektronisk fremsendelse af forespørgslen i det omfang, det er muligt, og på en sådan måde, at ledningsejeren kan få oplysninger om gravearbejdets placering, tidsrum, omfang og art.

Registret vil endvidere have en facilitet, som sikrer, at ledningsejeren efter kontakten fra entreprenøren kan besvare forespørgslen samme dag ud fra de angivne digitale kortdata om gravestedet.

På grundlag af disse oplysninger må ledningsejeren vurdere, hvilke ledningsoplysninger, der er relevante for det planlagte gravearbejde.

Med henblik på at sikre, at entreprenøren ikke unødigt må afvente oplysninger om ledninger i graveområdet, skal ledningsejeren snarest muligt og senest inden 14 dage fremsende de nødvendige ledningsoplysninger til forespørgeren.

Såfremt en ledningsejer ikke kan fremskaffe tilstrækkelige ledningsoplysninger skal denne indgå aftale med forespørgeren om påvisning på stedet.

I henhold til § 8 i Trafikministeriets "Standardregulativ for udførelse af ledningsarbejder og andre arbejder i og over veje" fra februar 1995 gælder der en pligt for ejere af ledninger, beliggende i offentlig vej eller privat fællesvej til at lokalisere deres ledninger i vej, såfremt regulativet gælder i kommunen.

Ved påvisningspligten forstås en pligt til at oplyse om ledningens forløb, dvs. om nødvendigt ved frigravning og/eller opsætning af tydelig markering i terræn at angive, hvor ledningen ligger.

Denne pligt til at påvise ledninger bliver nu udstrakt til også at gælde de af loven omfattede ledningsejere, der ligger som gæst på privat grund.

Dermed får f.eks. et forsyningselskab, som har ledninger liggende på en privat grundejers ejendom, pligt til at påvise ledningen, såfremt der foretages gravearbejder på ejendommen. Private grundejere vil derimod ikke have påvisningspligt med hensyn til private ledninger på deres private ejendom, da de ikke er omfattet af loven.

Det afhænger af det privatretlige forhold imellem ledningsejeren og den private grundejer, om ledningsejeren i kraft af f.eks. en tinglyst ledningsdeklaration på ejendommen har adgang til privat ejendom eller om der skal indhentes særskilt tilladelse fra ejeren.

Da gravning på privat areal normalt vil ske i ejerens interesse, vil der typisk være uhindret adgang til private arealer i forbindelse med påvisning af ledninger (og gravearbejder).

Til § 9

I stk. 1 fastlægges den lovpligtige forespørgselspligt, således at enhver, der erhvervsmæssigt udfører gravearbejder i offentlig vejareal eller på et areal, som er udlagt til privat fællesvej, er forpligtet til at foretage en forespørgsel i ledningsejerregistret inden gravearbejdet påbegyndes. Forespørgselspligten gælder således både private og offentlige bygherrer eller entreprenører, der på vegne af bygherren udfører gravearbejder.

Det vejareal, som der forespørges på, omfatter det samlede, faktiske vejanlæg hhv. vejudlæg for offentlige veje og private fællesveje, uanset om disse er matrikulært udskilt.

Forespørgselspligten gælder for entreprenører o.a., der skal grave i vej, idet langt størstedelen af alle nedgravede forsyningsledninger ligger i vej. Dermed sikrer reglen, at der forespørges der, hvor der er størst behov for at kende ledningsføringen i jorden.

Ledningsejerne har dog pligt til at give oplysning om deres ledninger, uanset hvor de ligger, således at entreprenøren også har mulighed for også at søge ledningsejere, som ejer ledninger på private grundarealer. Begrebet gravearbejde omfatter alle fysiske arbejder, som kan beskadige nedgravede ledninger, herunder også skydning af ledninger gennem jorden, boring af huller, grubning eller nedramning af rør, pæle, pløkker eller spyd.

Det afhænger af en samlet vurdering, om en person er selvstændig erhvervsdrivende, men udføres et gravearbejde mod betaling, således at det foretages på personens egen regning og risiko, er der en formodning for, at den, der graver, er erhvervsdrivende.

Såfremt en person i skatteretlig forstand anses for selvstændig erhvervsdrivende, vil denne normalt være omfattet af loven.

Personer, der udfører hobby- eller fritidsbetonet gravning, er dog ikke omfattet af loven, ligesom landmænd, der udfører markarbejde og personer, der udfører f.eks. havearbejder og selvbyggerarbejde, heller ikke vil være omfattet af loven.

De nævnte personer vil dog kunne ifalde et erstatningsansvar efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler.

Der er efter bestemmelsen ikke forespørgselspligt for gravearbejder eller anden jordbehandling på privat grund, herunder på stiarealer eller på interne veje, som ikke er omfattet af lov om offentlige veje eller lov om private fællesveje.

Det betyder, at eksempelvis havearbejde eller bygge- og anlægsarbejder på privat grund eller grøftegravning på et landbrugsareal ikke udløser pligt til at forespørge i registret, selv om det formentlig i en række situationer ville være nyttigt. Ønsker en entreprenør alligevel at indhente ledningsejeroplysninger for sådanne arealer, vil denne dog for en kunne forespørge på registret.

Efter forespørgslen skal den pågældende entreprenør tilrettelægge gravearbejdet under hensyntagen til de indhentede oplysninger. Normalt vil dette medføre, at entreprenøren kontakter de pågældende ledningsejere direkte og modtager mere detaljerede oplysninger om de eventuelle ledningers beliggenhed, som omtalt under bemærkningerne til § 8.

Der er ikke med forespørgselspligten tilsigtet en skærpelse af den almindelige erstatningsretlige retspraksis, som gælder for de professionelle entreprenørers udførelse af gravearbejder i jorden.

Bestemmelsen om forespørgselspligt vil dog kunne indgå som ét blandt flere elementer i sagen, som får indvirkning på bedømmelsen af ansvarsspørgsmålet i graveskadesager, såfremt en erhvervsmæssig entreprenør ikke har opfyldt sin forespørgselspligt.

Det forudsættes, at alle forespørgsler i registret skal kunne gennemføres via internettet. Entreprenører o.a., som ikke selv har mulighed herfor, vil kunne aftale med en bemyndiget person eller virksomhed at gennemføre forespørgslen på dennes vegne.

Efter stk. 2 kan virksomheder og privatpersoner, som ikke er omfattet af forespørgselspligten i stk. 1, frivilligt forespørge på registret i forbindelse med egne gravearbejder o. lign. Dermed vil registret kunne benyttes til at undersøge ledningsejerforholdene forud for ethvert gravearbejde, som udføres i privat regi.

Blandt de andre lovlige brugsformål kan nævnes anvendelse af registrets oplysninger til statistiske formål og forskningsbrug samt markedsføringsformål, under forudsætning af, at persondatalovens og markedsføringslovens regler overholdes.

Derudover vil offentlige vejmyndigheder kunne bruge registret til at kontakte ledningsejere i forbindelse med gravetilladelser, som er relateret til et bestemt graveområde, ligesom en ledningsejer vil kunne tilbydes en oversigt over hvilke entreprenører, der i en bestemt periode har forespurgt indenfor det pågældende interesseområde.

Det vil herudover være en tænkelig udvikling, at private grundejere og bygherrer i forbindelse med en privatretlig aftale om et bygge- eller anlægsarbejde fastsætter krav om, at en entreprenør skal forespørge i ledningsejerregistret, før arbejdet påbegyndes.

Offentlige myndigheder har derudover, selv om de ikke er nævnt, krav på oplysninger fra registret til brug for konkrete afgørelser og offentlige myndigheders øvrige virksomhed i henhold til Forvaltningslovens § 31. Ønsker myndigheden derimod en adgang til at foretage opslag i registret, skal der betales herfor.

Efter stk. 3 påhviler der enhver, der forespørger i registret forud for et gravearbejde, en pligt til at identificere sig selv. Identifikationen er nødvendig for at fastlægge forespørgerens erhvervs- eller personidentitet af hensyn til administration af brugeradgangen, opkrævningen af gebyrer og retslig dokumentation. De nærmere regler herom fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren.

Reglerne vil bl.a. indebære, at de i stk. 1 nævnte brugere kan afkræves CVR-nummer, mens de i stk. 2 nævnte brugere kan afkræves enten CVR-nummer eller navn og adresse forud for en forespørgsel.

Forespørgere skal herudover angive, hvilket graveområde forespørgslen vedrører.

Herudover bestemmes det, at forespørgeren skal give oplysning om, hvilken graveperiode der planlægges. Formålet hermed er at skabe mulighed for, at en ledningsejer eller en grundejer kan samordne flere henvendelser om gravearbejder for det samme graveområde, f.eks. således at der tilrettelægges en samgravning, der opfylder alle parter's behov.

I stk. 4 bestemmes det, at enhver, der forespørger i registret, får en kvittering for, at forespørgslen er foretaget. Hensigten er, at forespørgeren skal kunne godtgøre, at forespørgselspligten er opfyldt, dvs. hvornår forespørgslen er foretaget, hvilket graveområde, der er forespurgt på samt resultatet, herunder hvilke ledningsejere der ifølge registret ville blive berørt af gravearbejdet.

En sådan dokumentation vil eventuel kunne få betydning, såfremt der efterfølgende opstår tvist mellem parterne.

*Til kapitel 4**Til § 10*

Af nr. 1 fremgår det, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for brugen af registret, herunder om vilkårene for, at en bruger, dvs. ledningsejer eller forespørger, får adgang til registret.

Det fremgår af § 7, stk. 1 og § 9, stk. 3, at såvel ledningsejere som forespørgere skal kunne identificere sig.

I praksis forudsættes dette administreret igennem en licensordning for brugerne, som kan indbefatte brug af digital signatur, pin-kode eller lignende, således at det kan kontrolleres, hvem brugeren er. Dette sikrer ligeledes, at der kan føres kontrol med brugernes handlinger i systemet, eksempelvis således at en ledningsejer kun kan ajourføre egne oplysninger.

Ifølge lovens formål må ordningen ikke hindre, at enhver, der opfylder betingelserne i § 9 stk. 3, umiddelbart kan foretage en forespørgsel i registret.

Inr. 2 bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte regler om de grundlæggende ydelser, som systemet skal kunne levere.

Registrets ydelser vil henvende sig til de ledningsejere, som indberetter oplysninger til registret. Ledningsejerne tilbydes indberetnings- og opdateringsfaciliteter samt funktioner til udskrift af bekræftelser på indberetninger samt udskrifter over hvilke entreprenører, der i en bestemt periode har forespurgt indenfor det pågældende interesseområde.

På samme måde skal der fastsættes forskrifter for de ydelser, som registret tilbyder den, der forespørger i registret. Ud over den i § 9, stk. 4 fastsatte dokumentation for, at forespørgslen er foretaget, kan der være tale om funktioner, som efter en forespørgsel gør det let for entreprenøren at rette direkte henvendelse til de berørte ledningsejere – eventuelt ved hjælp af digital kommunikation, e-post og lignende.

Tilsvarende vil der kunne tilrettelægges særlige ydelser for andre, som har behov for konkrete eller statistiske oplysninger om planlagte eller gennemførte gravearbejder.

Af nr. 3 fremgår det, at økonomi- og erhvervsministeren skal fastsætte præcise regler for en videregivelse af oplysninger ud over de oplysninger, som registret returnerer ved graveforespørgsler efter § 9.

Som nævnt ovenfor kan der være tale om at videregive oplysninger om foretagne forespørgsler til de ledningsejere, som er berørt, samt at videregive statistiske eller andre oplysninger til vejmyndigheder eller andre myndigheder.

Registrets oplysninger må ikke stilles til rådighed for markedsføringsformål, medmindre Markedsføringslovens regler er overholdt.

Det fremgår af nr. 4, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for de formater, som oplysninger fra registret videregives efter, herunder hvilke IT-standarder der skal benyttes.

Stk. 2 bestemmer, at økonomi- og erhvervsministeren er dataansvarlig for registret, jf. lov om behandling af personoplysninger. Dette betyder bl.a., at økonomi- og erhvervsministeren fører tilsyn med, at den, der udfører databehandlingen, overholder gældende regler for behandling af persondata, og at økonomi- og erhvervsministeren i øvrigt skal fastsætte nærmere bestemmelser for, hvilke formål oplysningerne må anvendes til. Datatilsynet fører tilsyn med, at oplysninger behandles i overensstemmelse med persondataloven.

Som dataansvarlig skal økonomi- og erhvervsministeren endvidere fastsætte de generelle bestemmelser om opbevaring, anvendelse og sletning af registrets oplysninger.

Der skal i den forbindelse fastsættes datasikkerhedsregler, som retter sig til den for systemet ansvarlige databehandler, dvs. den, der på vegne af økonomi- og erhvervsministeren behandler oplysningerne i systemet.

Til § 11

Det foreslås i stk. 1, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling for brugernes benyttelse af registret til dækning af omkostningerne til administration, drift og vedligeholdelse samt til økonomi- og erhvervsministerens tilsyn med registret.

De betalende brugere omfatter navnlig offentlige og private entreprenører, anlægsgartnere og andre, der skal forespørge i registret i forbindelse med gravearbejder. Brugere af registret omfatter derudover rådgivende ingeniører og offentlige myndigheder, som i forbindelse med bygge- og anlægsprojekter har behov for at benytte registret.

Ministeren fastsætter regler for betalingen, herunder for afregning af gebyret, der kan ske kvartalsvist. Der kan således ydes vederlagsfri kredit fra registret i indtil 3 måneder, før der betales.

Der vil blive indført en beløbsgrænse, på f.eks. 200 kr., som er bestemmende for, hvornår der skal betales. Er beløbet mindre end 200 kr. inden for et kvartal, overføres pengene til næste periode.

I systemet vil hver enkelt bruger løbende kunne følge med i, hvilke ydelser, der er forbrugt i systemet, herunder få en årsopgørelse.

Ledningsejere, der selv udfører gravearbejder, vil blive betragtet på lige fod med andre graveaktører og skal følgelig betale for den brug, de gør af registret.

Den indberetning, som ledningsejerne skal foretage til registret, er derimod gratis. Registret stiller en facilitet til rådighed, som gør det muligt at indberette.

Det vil endvidere være muligt for kommunale, amtslige og statslige vejmyndigheder at få en gratis adgang til registret.

De kan f.eks. bruge registret til indkaldelse af berørte ledningsejere i forbindelse med større graveprojekter, når gravetilladelsen behandles. Såfremt en offentlig forvaltning skal bruge oplysninger til brug for gravearbejder, skal der derimod betales på lige fod med de øvrige brugere.

Betalingen dækker dels adgang til opslag i registret og dels adgang til at udskrive kvitteringer som bekræftelse på, at de i § 9 nævnte brugere har forespurgt på registret.

Den nøjagtige størrelse af gebyret afhænger endvidere af størrelsen af de endelige driftsudgifter, som beregnes på baggrund af det foregående års regnskab og udlignes over 4 år, således at alle omkostninger bliver dækket.

Brugerne skal i registret indtegne en polygon, som afgrænser det område, hvor gravearbejdet påtænkes udført.

Gebyret vil blive beregnet på baggrund af det samlede areal, som brugeren forespørger på inden for et år, idet gebyret vil blive fastsat til en enhedspris pr. m² inden for nærmere angivne forbrugsintervaller.

Betalingsordningen skal dels sikre, at der er sammenhæng mellem betalingen og den brug, der gøres af systemet, og dels sikre, at de aktører, der forespørger meget, får rabat, såfremt antallet af forespørgsler overstiger en vis øvre mængdegrænse.

Prissystemet kan f.eks. gradueres, så forespørgsler på indtil 10 m², evt. en højere grænse, er gratis, mens de næste 11-100 m² koster f.eks. 4 kr. pr. m², hvorefter prisen kan falde til eksempelvis 1,50 kr. for de næste 101-1.000 m², mens prisen for opslag mellem 1000 og 500.000 m² kan fastsættes til f.eks. 0,05 kr. pr. m² om året. Over 500.000 m² kan prisen være 0,01 kr. pr. m².

Ministerens fastsætter regler for betalingen, herunder for afregning af gebyret. Der kan således ydes vederlagsfri kredit fra registret i indtil 3 måneder.

Det maksimale gebyr pr. bruger udgør, i henhold til stk. 2, 30.000 kr. om året. Anvendelse af registret herudover er gratis.

Der vil blive indført en beløbsgrænse, som er bestemmende for, hvornår der skal betales. Er beløbet mindre end beløbsgrænsen inden for et kvartal, overføres pengene til næste periode.

Efter stk. 3 kan der opkræves et gebyr på 70 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter stk. 1.

Udsendelsen af rykkergebyrer vil dog blive administreret således, at der skal gives skyldneren en rimelig frist til at betale, før rykkeren fremsendes. Der kan i øvrigt opkræves morarente efter de almindelige regler i Renteloven.

I henhold til stk. 4 indeksreguleres de i stk. 2 og 3 nævnte beløb pr. 1. januar efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks i en 12-måneders periode sluttende i oktober måned året før det år, som reguleringen vedrører.

Til § 12

Denne bestemmelse giver økonomi- og erhvervsministeren adgang til at fastsætte nærmere regler om opkrævning af gebyr til dækning af den merarbejdsbyrde, som sekretariatet har, såfremt ledningsejere anmoder om sekretariatets bistand til indberetning af de i § 6, stk. 1 nævnte oplysninger.

Gebyrbetalingen kommer kun på tale, såfremt en bruger ikke selv ønsker at indberette via internettet og udpeger sekretariatet til på sine vegne at indberette oplysningerne.

Sekretariatets ydelse afregnes efter timebetaling og det anslås, at prisen i 2004-niveau vil være på omkring 550 kr. i timen.

Det anslås, at omkostningen i forbindelse med eksternt bistand til en indberetning for en mindre privat grundejer, som typisk kun ejer en enkelt eller få ledninger, der berører et vejareal, kan ansættes til ca. 300-350 kr. incl. moms.

For større ledningsejere kan omkostningen til eksternt bistand med indberetningen anslås til ca. 1.000 kr. incl. moms.

Til § 13

Efter stk. 1 skal de daglige, administrative opgaver i forbindelse med registrets drift, varetages af et sekretariat.

Til de administrative opgaver hører opkrævning af betalinger fra brugere, udsendelse af rykkerskrivelser, systemadministration og ansvaret for, at indberettede oplysninger bliver lagt ind i registret.

Sekretariatet kan derudover mod betaling bistå de ledningsejere, som ikke kan indberette digitalt, med konvertering af data fra kortform til digital form i et format, som kan indlægges i systemet.

Det forventes dog, at den overvejende del af ledningsejerne selv vil kunne foretage indberetning og efterfølgende opdatering ved brug af de funktioner, som registret tilbyder.

Efter stk. 2 kan økonomi- og erhvervsministeren overlade til en privat virksomhed at fungere som sekretariat for registret. Det forudsættes, at økonomi- og erhvervsministeren indgår nærmere aftale om, hvilke systemdrifts- og sekretariatsopgaver, den eller de private virksomhed(er) skal udføre.

Sekretariatet vil være underlagt lov om offentlighed i forvaltningen, da registret dels er ejet af staten og dels udfører offentlig virksomhed, således at det er en del af den statslige forvaltning.

Det indebærer, at sekretariatets virksomhed – uanset at de varetages af en privat virksomhed – er undergivet reglerne om aktindsigt, notatpligt og de øvrige regler i Offentlighedsloven.

Efter denne lovs § 5, stk. 2 er der ikke aktindsigt i selve registret, mens alle genpartier af skrivelser, som udgår fra sekretariatet er omfattet af offentlig aktindsigt.

Derimod vil Forvaltningsloven ikke finde anvendelse på sekretariatets driftsvirksomhed, da alle myndighedsopgaver vedrørende registret vil forblive hos den tilsynsførende myndighed.

Sekretariatet vil endvidere være omfattet af lov om behandling af personoplysninger for så vidt angår den databehandling, som udføres på vegne af økonomi- og erhvervsministeriet. Dette indebærer bl.a., at sekretariatet skal overholde de gældende sikkerhedskrav for behandlingen af data.

I alle sager, hvor der kan blive tale om at træffe afgørelser, træffer den tilsynsførende myndighed en afgørelse i sagen i overensstemmelse med Forvaltningslovens regler.

Det er hensigten med stk. 3, at økonomi- og erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til Erhvervs- og Boligstyrelsen, og at der fastsættes regler, som indebærer, at styrelsens afgørelser ikke kan indbringes for ministeren.

Til kapitel 5

Til § 14

Der foreslås en ordning, hvorefter bøde kan pålægges en ledningsejer, der forsætligt eller groft uagtsomt

undlader at meddele oplysninger til registret eller afgiver urigtige oplysninger og derved overtræder lovens § 6, jf. § 7, stk. 1-2.

Det foreslås i stk. 2, at også andre end ledningsejere kan straffes med bøde i medfør af de administrative forskrifter, der fastsættes i medfør af loven. Det påtænkes at fastsætte regler om, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt misbruger adgangen til registret eller bebyrder registret med unødvendige forespørgsler, kan straffes med bøde.

Brugere, som retter en række forespørgsler til systemet og evt. videresender mails til ledningsejere, uden at forespørgslen sker med henblik på at udføre et gravearbejde, kan dermed ifalde et bødeansvar.

Bødestraf kan pålægges juridiske personer i medfør af Straffelovens 5. kapitel og forudsætter i alle tilfælde, at der foreligger en forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af bestemmelsen.

Til kapitel 6

Til § 15

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2004. Da registret først kan etableres, efter lovens ikrafttrædelse, bestemmes det i stk. 2, at lovens § 6, som vedrører ledningsejernes indberetning, først træder i kraft den 1. marts 2005.

Registret vil først fra den 1. marts 2005 være klar til at modtage indberetning af ledningsejeroplysninger. Dels fordi systemet først skal udbydes og bygges i løbet af 2004, og dels fordi der skal være tid til at afprøve systemet og bemande det sekretariat, som får ansvaret for ledningsejerregistret.

Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter forud for den 1. marts 2005 nærmere regler om indberetningen, herunder tidsfrister for, hvornår de indberetningspligtige ledningsejere senest skal have foretaget indberetningen, jf. § 7, stk. 3.

Det bestemmes i stk. 3, at § 9 træder i kraft den 1. september 2005, således at entreprenører o.a., som erhvervsmæssigt udfører gravearbejder, først fra denne dato får pligt til at forespørge på registret sammen med de øvrige brugere, som frivilligt kan benytte registret.

Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter i medfør § 11, stk. 1 den sidste betalingsdag for brugernes betaling af gebyr. Gebyrbetalingen kan dog tidligst opkræves fra den 1. september 2005, hvor brugerne vil have glæde af registret.

Til § 16

Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

F. t. I. om registrering af ledningsejere

Til lovforslag nr. L 52. Skriftlig fremsættelse (5. november 2003)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om registrering af ledningsejere

(Lovforslag nr. L 52).

Med forslag til lov om registrering af ledningsejere har regeringen taget initiativ til at undgå mange af de graveskader, som hvert år sker inden for bygge- og anlægssektoren, og som koster entreprenører, ledningsejere samt bygherrer betydelige beløb i form af spildtid med gravearbejdet, retablering af ledninger og øgede bygge- og anlægsudgifter.

Et udvalgsarbejde med deltagelse af branchens parter har konstateret, at en væsentlig årsag til, at ledninger overgraves, er, at entreprenøren ikke har kendskab til, hvem der ejer ledningerne indenfor graveområdet, og dermed ikke rekvirerer nærmere oplysninger om ledningernes beliggenhed.

Med lovforslaget etableres et landsdækkende ledningsejerregister, der vil lette entreprenørers byrder i forbindelse med undersøgelser forud for gravearbejdet og reducere samfundets udgifter som følge af graveskader og forbedre forsyningssikkerheden.

Lovforslaget indebærer, at landets kollektive netejere m.fl. ved lov bliver forpligtet til at indlægge oplysninger i registeret om deres ledningsnets geografiske beliggenhed og om, hvordan de kan kontaktes for nærmere information. Entreprenører o.a., som i erhvervsøjemed graver i jorden, vil få pligt til at forespørge i registret, således at relevante ledningsejere kan kontaktes og bidrage med nærmere oplysninger om eventuelle ledninger i området, før gravearbejdet iværksættes.

Indberetningspligten anslås at vedrøre omkring 5.300 ledningsejere på landsplan, hvoraf

hovedparten er forsyningsselskaber, mens i størrelsesordenen ca. 1.000 entreprenører vil blive berørt af pligten til at forespørge i registret. Derudover vil enkelte borgere, som ejer egentlige ledninger i et vejareal (bortset fra almindelige stikledninger), få indberetningspligt.

Den samfundsøkonomiske gevinst skønnes at ligge på mellem 100 og 150 millioner kr. om året, som hovedsagelig vil komme erhvervslivet til gode. Hertil kommer værdien af den forøgede forsyningssikkerhed, som følger af færre graveskader.

Staten afholder udgiften til etablering af registret inden for en ramme af 5,7 millioner kr. Finansieringen af registrets drift m.v. sker gennem brugerbetaling i størrelsesordenen 3,5 mio. kr. årligt, som dækkes af entreprenører o.a., der forespørger på registret i forbindelse med gravearbejder.

De statslige merudgifter til de overordnede styrings- og tilsynsopgaver m.v. i forbindelse med ordningen, dækkes fra og med 2005 af gebyret og henføres til Erhvervs- og Boligstyrelsens driftsbevilling, således at ordningen er udgiftsneutral for staten.

Ledningsejerne vil få gratis adgang til at indberette og opdatere oplysninger i registret.

De kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Forslaget forventes at have positive miljømæssige konsekvenser.

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2004, men således at indberetningspligten først bliver aktuel fra den 1. marts 2005. Registret vil derefter åbne for brugerne den 1. september 2005.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.